

Τὴν 08-08-2016 ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ

Ψάλλεται ὁ ἑσπερινός τῆς 09-08-2016

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Μαθθαία.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριον, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὅ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἀὕτη ἡ θάλασσα ἢ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ

μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ἦπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου

δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπυχηρά
Ψαλμός ρμ' (140)

ᾠχος 4 Πα

Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου
σον μου ει σα κου σον μου Κυ ρι ε Κυ ρι ε
ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου σον μου προ
σχεσ τη φω νη της δε η σε ως μου εν τω
κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου Κυ
υ ρι ι ε
Κα τευ θυν θη τω η προ σευ χη μου ως
θυ μι α μα ε νω πι ον σου ε ε παρ σις
των χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ει

σακουσονμου Κυ υρι ι ε ^π₉

^π₉ ^Π Θου ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι

ι μου ^Δ και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει

λη μου ^π₉

^π₉ ^Π Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ι ας ^Δ του προ φα σι ζε σθαι

προ φα α σεις εν α μαρ τι αις ^π₉

^π₉ ^Π [∞] Cυν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο

μι αν ^π₉ και ου μη συν δυ α σω με τα των ε

κλε κτων αυτων ^π₉

^π₉ ^Π ^Δ Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λεγ ζει με ^Δ ε ελαιον δε ^{Π σ} α μαρ τω

λου ^Δ μη λι πανα τωτην κε φα λην μου ^{π ρ}

^Π ^{π ρ} Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των ^Δ κα τε πο θη σαν ε

χο με να α πε τρας οικρι ται αυ των ^{π ρ}

^{π ρ} Ἄ κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η

δυν θη σαν ^Δ ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε

πι της γης ^Π ^{π ρ} δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ

των παρα τον α δην ^{π ρ}

^{π ρ} Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου ^Δ ε πι σοι ηλ πι σα ^Δ μη αν τα νε λης

την ψυχην μου ^π ₉

^π ₉ ^Π Φυ λα ζον με απο πα γι ι δος ης συ νε

στη σαν το ο μοι ^Δ ₉ και α πο σκαν δα λων των

ερ γα ζο με ενωντην α νο μι αν ^π ₉

^π ₉ Πε σου ουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι

α μα ρ τω λοι ^π ₉ κα τα μον α σε μι ε γω ε

ως αν πα ρ ελ θω ^π ₉

^π ₉ Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ζα ^Δ ₉ φω νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε

η θην ^π ₉

^π ₉ ^Π Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σι ἰν μου ^Δ την θλιψιν μου ε νω πι ον αυ

του απαγγελω ^π

^π εν τω ε κλει ειπει ειν εξ ε μου το

πνευμα μου ^π και συ εγνωστας τριβους μου ^π

^π εν ο δω τα αυ τη η η ε πορευ

ο ομην ^Δ ε κρυψαν πα γι δαμοι ^π

^π κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε

πε βλεπον ^Δ και ουκ η ην ο ε πι γι νω

σκων με ^π

^π ἄ πω λε το φυ γη η απ ε μου ^π και ουκ

ε εστιν ο εκ ζη των την ψυχην μου ^π

^Κ
^π
^π **Ε** κε κρα ζα προς σε ε Κυ ρι ε ει ει

πα ^Δ **Α** Συ ει η ελπισμου με ρι ιςμου ει

εν γη ζωντων ^π
^π

^Π
^π
^π **Π**ρο ο σχε ες προς την δε η σινμου ^Δ **Α** ο

ο τι ε ταπεινω θησφοδρα ^π
^π

^π
^π
^π **Ρ**υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των

με, ^Δ **Α** ο ο τι ε κραται ω θησαν υ περ

ε με ^π
^π

^Π
^π
^π **Ε** ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην ην

μου ^Δ **Α** του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο

νο μα τι σου ^π
^π

^Π
^π₉ **Θ** με υπομενου σι δι και οι **Δ** ε
ως ου αν τα ποδως μοι ^π₉

^π₉ **Θ** κ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ
ρι ε Κυ ρι ε **Δ** ει σα κου σον της φω
νης μου ^π₉

^π₉ **Γ** εν νη θη τω τα ωτ τα σου προ σε
χον τα **Δ** εις την φω νη ην της δε η σε ως
μου ^π₉

Ψάλλομεν Σπυχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Στίχος. $\overset{\chi}{\pi} \overset{\rho}{\eta}$ Ε αν α νο μι ας πα ρα

τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ

πο στη η σε ται $\overset{\Delta}{\rho}$ ο τι πα ρα σοι ο ι λασ

μος ε στιν $\overset{\Delta}{\rho}$

Τῆς παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως, τὴν ἑορτὴν ποιῶντες, τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ, Χριστὸν δοξολογοῦμεν, τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος, ἀναμορφώσαντα φύσιν, καὶ ὡς τὸ πρίν, ἀφθαρσίᾳ καταστράψαντα.

Στίχος. $\overset{\chi}{\pi} \overset{\rho}{\eta}$ Ε νε κεν του ο νο μα τος

σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε $\overset{\Delta}{\rho}$ υ πε

μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου $\overset{\Delta}{\rho}$

ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ ρι ον $\overset{\Delta}{\rho}$

Ἐπὶ τὸ ἅγιον ὄρος δεῦτε ἀνέλθωμεν, καὶ τὴν παμφραεστάτην, Μεταμόρφωσιν πίστει, κατίδωμεν Κυρίου, τούτῳ πιστῶς, ἐκβοῶντες καὶ λέγοντες· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν μόνος, ὁ σαρκωθεὶς, καὶ θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Στίχος. $\overset{\chi}{\pi}$ $\overset{\Pi}{\rho}$ $\overset{\Delta}{\alpha}$ $\overset{\Delta}{\alpha}$ $\overset{\Delta}{\alpha}$ $\overset{\Delta}{\alpha}$ $\overset{\Delta}{\alpha}$ $\overset{\Delta}{\alpha}$ $\overset{\Delta}{\alpha}$ $\overset{\Delta}{\alpha}$ $\overset{\Delta}{\alpha}$
Ἄ πο φυ λα κης πρω ι ας

$\overset{\Delta}{\alpha}$
με χρι νυ κτος Ἄ α πο φυ λα κης πρω ι ας

$\overset{\chi}{\Delta}$ $\overset{\Delta}{\alpha}$
Ἄ ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

$\overset{\Delta}{\alpha}$ $\overset{\Delta}{\alpha}$
ον Ἄ

Ἄ ὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἡ πανσεβάσμιος, καθ' ἣν μεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς συμπαρόντων, Μωσέως καὶ Ἡλίας καὶ τῶν αὐτοῦ, Μαθητῶν ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ, φωνὴ δὲ θεία προῆλθεν· Οὗτός ἐστιν, ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου Υἱός.

Τοῦ Ἀποστόλου

ᾠχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες

Στίχος. $\overset{\text{Π}}{\chi \pi \rho}$ **Θ** τι πα ρα τω Κυ ρι ω
 το ε λε ος **Δ** και πολ λη πα ρα αυ τω λυ
 τρω σις **Δ** και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα
 ηλ **Δ** εκ πα σω ων των α νο μι ων αυ του
 ου ου **Δ**

Μαθθία μακάριε Ἐδέμ, νοητῆς ἐξέβλυσας, ὡς ποταμὸς προσκλυζόμενος, ἐνθέοις ὕδασι, καὶ τὴν γῆν ἀρδεΐαις, μυστικαῖς κατήρδευσας, καὶ ταύτην καρποφόρον ἀνέδειξας· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. $\overset{\text{Π}}{\chi \pi \rho}$ **Δ** ι νει τε τον Κυ ρι ον παν
 τα τα ε θνη ε παι νε σα τε αυ το ον παν

τες οι λα οι Δ

Μαθθία Ἀπόστολε χορόν, θεῖον ἀνεπλήρωσας, ἐξ οὗ Ἰούδας ἐκπέπτωκε, καὶ θείαις ἀστραπαῖς, τῶν σοφῶν σου λόγων, σκότος ἀπεδίωξας, τῆς εἰδωλομανίας ἐν Πνεύματι, καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. ^χπ ^π **Θ** τι ε κρα ται ω θη το

 ε λε ος αυ του εφ η μας Δ και η α λη

 θει α του Κυ ρι ου Δ με νει εις τον αι ω

 να Δ

Μαθθία θεόπνευστε τροχῶ, τῷ τοῦ κόσμου ἔφραναν, αἱ ἀστραπαὶ τῶν δογμάτων σου, πάντα φωτίζουσαι, πάντα ὀδηγοῦσαι, θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, δοχεῖα τοῦ φωτός ἐργαζόμεναι, τοὺς πρὶν καθεύδοντας, ἐν νυκτὶ τῆς ματαιότητος, καὶ ἐν σκότει, πάσης ἀθεότητος.

09-08-2016 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ᾠ ΜΙΚΡᾶ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Δόξα... Καὶ νῦν... ᾠχος β΄

ᾠχος Δι

 Δ Δ
 Λε Δο ο ο ζα Πα α α τρι ι ι και

 Υι ω και α γι ι ω Πνε ε ευ μα

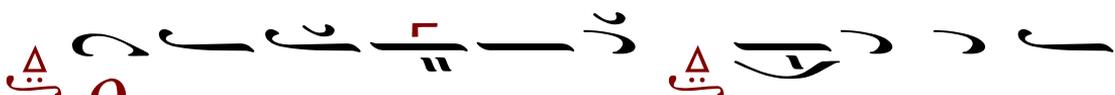
 4
 τι

 Δ M B M Δ
 Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους

 αι ω νας των αι ω ω ω νων α α μην

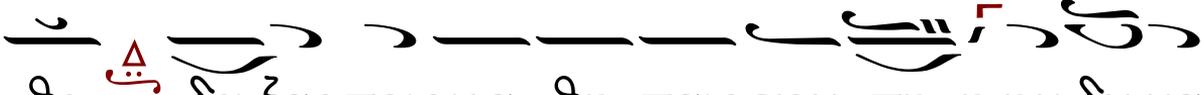
 Δ Δ Δ Δ Δ
 Ο φω τι ι ι σου α πα σαν την

 οι κου με νην α α α γι α α σας εις ο

 ο ρος υ ψη λον με τε μορφω θη ης Α γα α

 θε δει ζας τοις μα θη ταις σου τη η ην δυ να

 στει ει ει α α α αν σου ο τι κο σμον

λυ τρου ου σαι εκ πα α αρα βα α σε ε ε

ε ως δι ο ο βο ω ω ω ω με ε εν σοι

ευ σπλα γ χνε ε ε Κυ ρι ι ε σω ω σον τας

ψυυ χα α ας η η η η μω ω ω ω ν

Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς ἰλαρόν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Προκείμενον
Τῆ Δευτέρα ἑσπέρας
ᾠχος δ'

ᾠχος ἁ Δι

Κυ ρι ος ει σα κου σε ται μου
εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το
ον (Δίς)

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου.

Κυ ρι ος ει σα κου σε ται αι μου εν
τω κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτη, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ

τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον, Σπυχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β΄

Αἱ Ἀγγελικαὶ

Λάμπας ὑπὲρ νοῦν, ἐκ Παρθένου Παναγίας,
Λόγε τοῦ Θεοῦ, τόν, Ἄδὰμ ὅλον φορέσας, τὴν
πρὶν ἀμαυρωθεῖσαν, φύσιν πᾶσαν ἐλάμπρυνας,
θεία τῆς μορφῆς σου ἀλλοιώσει, μεταμορφωθείς
ἐπὶ τοῦ ὄρους, Θαβὼρ Δέσποτα, πρὸ τοῦ τιμίου
σου Σταυροῦ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. **Γ**οὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ
γῆ.

Ἔρος τὸ ποτέ, ὃν ζοφῶδες καὶ καπνῶδες,
τίμιον ἰδού, νῦν καὶ ἅγιον ὑπάρχει· ὁ πρὶν τὸν
Ἰσραὴλ γάρ, ὀδηγήσας ὡς γέγραπται, στύλω
πυριμόρφω καὶ νεφέλῃ, σήμερον ἐξέλαμψεν
ἀρρήτως, ὑπὲρ ἥλιον, Χριστὲ ἐν τούτῳ ὡς Θεός,
φαιδρύνοντας τὰ σύμπαντα.

Στίχ. **Θ**αβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἀγαλλιᾶσονται.

Νῦν δουλοπρεπῶς, συλλαλοῦντες τῷ
Δεσπότη, βλέπων ὁ Κηφᾶς, ἐν Θαβὼρ τοὺς δύο
ἄνδρας· Καλὸν ἐστὶν ἐβόα, ὧδε εἶναι·
ποιήσωμεν, τρεῖς σκηναὶ εἰ θέλεις ἀνὰ μέρος,
σοὶ Χριστὲ Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίᾳ, τοῖς οἰκέταις

σου, ὅπερ ἐλάλει μὴ εἰδώς· θάμβει γὰρ
συνείχετο.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ... ᾠχος β΄

ᾠχος Δι

Λε **Δ**ο ο ο ζα Πα α α τρι ι ι και

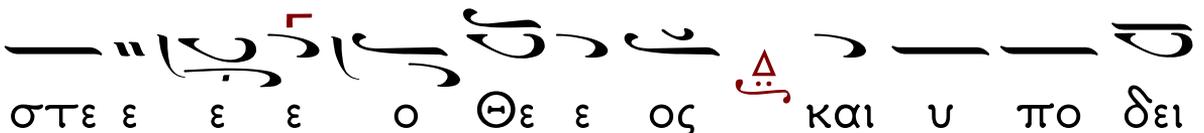
Υι ω και α γι ι ω Πνε ε ευ μα

τι

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους

αι ω νας των αι ω ω νων α α μην

Θεν τω ο ο ρει ει τω Θ α α βωρ

με τα μορ φω θεις εν δο ο ο ζη Χρι

στε ε ε ε ο Θε ε ος και υ πο δει

ζας τοις μα θη η ται αι αις σου την δο ζαν

της ση ης θε ο ο ο τη τος κα τα αυ γα
σον και η η μας τω φω τι της ση ης
ε πι γνω ω ω σε ε ε ε ως και ο δη
γη σον εν τη τρι ι βω τω ω ων ε ε εν το
λω ων σου ως μο νος α γα θος και φι ι
λα α αν θρω ω ω πο ο ο ος

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

**ΔΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ**

Ψαλμὸς ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον

Λκουστόν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτῃ τὸ ἔλεός σου ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἶμι.

Καὶ εὐθύς ψάλλομεν

Ἦχος Δ' Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ Ὄνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'
Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος δ' Ἦχος δ' Ἦχος δ' Ἦχος δ' Ἦχος δ'
Τῆ Θεοτοκῶς κτενωσύν προσ
δραμώμεν ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ
προσπεσωμένον ἐμετανοήσας κλάζοντες
ἐκ βάθους ψυχῆς Δεσποινά βοήθησον
+ ἐφημὴν σπλαγχνισθεῖσα σπεύσον ἅ
πολυμέθασυποπλήθους πταισμάτων
μη ἀποστρέψῃς σου δούλους κενούς σε
γάρ καὶ μόνη ἐπιδακκῆμεθα
Δόξα.

Τὸ αὐτὸ ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ,
ἐν ᾧ ἡ Παράκλησις ψάλλεται.

^χ_Δ και νυν και αι και εις τους αι ω νας

^χ των αι ω νων Α μην ⁶

⁶ Ο υ σι ω πη σω μεν πο τε Θε ο το κε

τας δυ να στειας σου λα λειν οι α να ξι οι ⁶ ει

μη γαρ συ προ ι στα σο πρε σβευ ου σα ^Δ

τις η μας ερ ρυ σα το εκ το σου των κιν δυ

νων ^Δ Τις δε δι ε φυ λα ζεν ε ως νυν ε λευ

θε ρους ⁶ ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ

σου ^Δ σους γαρ δου λους σω ζεις αι ει εκ παντοι

ων δει νω ω ω ν ^Δ

Ὁ Ν΄ ψαλμός χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
 αναφορὰν καὶ ὄλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου
 μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ α'

Ὑγρὰν διοδεύσας

ᾠχος π̣δ̣ι Νη —̣Ი Γα

χ̣ Γ
 Γ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Ν Γ Ν Γ
 Π ο λ λ ο ι ς συ ν ε χ ο με νο ς π ει ρ α σ μ ο ι ς

Π Ν Γ
 π ρ ο ς σε κα τα φ ε ευ γω σω τη ρ ι αν ε πι

Ν Γ
 ζ η τ ω ν Ω Μ η τ ε ρ τ ο υ Λ ο γ ο υ και Πα ρ θ ε ν ε

Ν Γ
 τ ω ν δυ σ χ ε ρ ω ν και δ ει ν ω ν με δι α σω σ ο ν

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

ἡ μας

Παθων με τα ραττου σιπροσβολαι πολ

λης αθυ μι ι ας ε μπι πλωσαι μου την ψυ

χηνη ει ρη νευσον Κο ρη τη γα ληνη λτην

του Υι ου και Θε ου σου Παναμω με

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευματι

Γω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ

σω πω Παρθε νε λυ τρω θη ναι με των δει νων

σοι γαρ νυν προ σφευ γων α να τει νω και

την ψυ χην και την δι α νοι αν

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Νο σουν τα το σω μα και την ψυ χην

ε πι σκο πης θει ας και προ νοι ας της πα ρα

σου α ζι ω σον μο νη Θε ο μη τορ

ως α γα θη α γα θου τε λο χευ τρι α

*Ὡδή γ' Ὁ Εἰρμὸς
Οὐρανίας ἀψίδος*

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

Προ στα σι αν και σκε πην ζω ης ε μης

τι θη μι Σε Θε ο γεν νη τορ Πα ρ θε νε συ

με κυ βερ νη σον ^Δ προς τον λι με να σου ^Δ

των α γα θων η αι τι α των πιστων το

στηριγμα μο νη πανυ μνη τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

† κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον

τα ρα χον και της α θυ μι ας την ζα λην δι

α σκε δα σαι μου σου γαρ Θε ο νυμ φε

τον αρ χη γον της γα λη νης τον Χριστον ε

κυ η σας μο νη πανα χραν τε

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευματι

Ευ ερ γε την τε κουσα τον των κα λων

αι τιον της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυ σον παν τα γαρ δυ να σαι

ως δυ να τον εν Ι σχυ ι τον Χριστον κυ

η σα σα Θε ομα κα ρισ τε

και νυν και α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων α μην

Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις

πα θε σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ

μοι βο η θε σον των ι α μα των γαρ

α νελ λι πη σε γι νω σκω θη σαυ ρον Πα

να μω με τον αδα πανη τον

Δι α α α σω ω ω σον α πο κιν

δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ο

τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν

ως αρ ρη κτον τειχος και προ ο στα σι αν

Επι ι ι βλε ε ε ψον εν ευ με

νει α πα νυ μνη τε Θε ο το ο κε ε πι

την ε μην χα λε πην του σω μα τος κα κω σιν

και ι α σαι της ψυ χης μου το αλ γο ο ο

ος

Ὁ Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἑκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·
Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν. Κάθισμα

Ἦχος δὲ Δ΄

Πρεσβειᾶ φερμῆ καὶ τειχῶς ἀπρο
σμάχητον ἐλεοῦς πηγῆ του κοσμοῦ
καταφυγιον ἐκτενωσ βοῶμεν σοι Θε
οτοκε Δεσποινα προφθασον καὶ ἐκκιν
δυνων λυτρωσαι ἡμας ἡμονη ταχε
ως προστατευουσα

Ὡδή δ'

Εἰσακήκοα, Κύριε

ᾠχος πδ — Γα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

των πα θων μου τον τα ρα χον η τον κυ

βερ νη την τε κου σα Κυ ριον και τον κλυ

δω να κα τευ να σον των ε μων πται σμα

των Θε ο νυ μ φευ τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

ε υπλαγχνιαν την α βυσσον ε πι κα

λου με νω της σης πα ρασχου μοι ^Δη τον

ευσπλαγχνον κυ η σα σα ^Δκαι σω τη ρα παν

των των υ μνου των σε ^Γ

^Γ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι ^Γ

^Γ Ἄ πο λαυ ον τες Πα να γνε ^Γτων σων δω

ρη μα των ευ χα ρι στη ρι ον ^Χ α να μελ

πο μεν ε φυ μνι ον ^Δοι γι νω σκον τες σε Θε

ο μη το ρα ^Γ

^Γ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην ^Γ

Ῥοι ελ πι δα και στη ριγ μα Ῥ και της σω
τη ρι ας τειχος α κραδαν τον χ κε κτη με
νοι σε Πα νυμνη τε Δ δυ σχε ρει ας πα σης εκ
λυ τρου με θα Ῥ

Ὡδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς,

Ῥ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
η μας Ῥ

Ῥ Εμ πλη στον Α γνη ευ φρο συ νης την
καρ δι αν μου Ῥ την σην α κη ρα τον δι δου
σα χα ραν χ της ευ φρο συ νης η γεν νη σα σα
τον αι τι ον Ῥ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Ἄυ τρωσαι η μας εκ κιν δυ νων Θε ο

το ο κε Α γνη η αι ω νι α τε κου

σα λυ τρω σιν και την ει ρη νην την παν τα

νουν υ πε ρε χου σαν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Ἄυ σον την α χλυν των πται σμα των μου

Θε ο νυμ φε τω φω τι σμω της σης λαμπρο

τητος η φως τε κου σα το θειον και προ αι ω

νι ον

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Τασαι Α γνη των πα θων μου την α

σθενειαν ε πι σκο πης σου α ζι ω σα σα

και την υ γει αν τη πρε σβει α σου παρα σχου

μοι

Ὡδή σ'
Τὴν δέησιν

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Θα να α του ου ου ου και της φθορας

ὡς ε σωσεν ἁ ε αυ τον εκ δε δω κωωστω θα

να τω γ την τη φθο ρα και θα να τω μου

φυ σιν ἁ κα τα σχε θεισαν Παρ θε νε δυ σω πη

σον ἁ τον Κυ ριον σου και Υι ον Δ της εχ θρων

κα κουρ γι ας με ρυ σα σθαι ἁ

ἁ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας ἁ

ἁ Π ρο στα α α τι ιν σε ἁ της ζω ης ε

πι στα μαι ἁ και φρου ραν α σφα λε στα α την

Παρ θε νε ἁ των πει ρα σμων δι α λυ ου σαν

ο χλον ἁ και ε πη ρει ας δαι μονων ε λαι νου

σαν και δε ομαιδι α παντος εκ φθορας των

παθων μου ρυσθη ναι με

Δοξα Πατρι και Υι ω και α γι ω

πνευματι

ως τει ει ει χο ο ος κατα φυ

γης κε κτημεθα και ψυχων σε παν τε ληη σω

τη ρι αν και πλα τυ σμον εν ταις θλιψε σι

Κο ρη και τω φωτισου α ει αγαλλο με

θα Ω Δε σποι να και νυν η μας των πα

θων και κιν δυ νων δι α σω σον

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

Γ ᾠ ᾠ α α χρα α αν τε χ η δι α λο
γου τον Λο γον α νερ μη νε ευ τως Δ επ ε
σχα των των η με ρων τε κου σα δυ σω πη στον γ
ως ε χου σα μη τρι κην παρ ρη σι ι α α α
αν Γ ᾠ

Ὁ Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἑκάστη δεήσει ψάλλει τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κοντάκιο

ᾠχος δὲ Δι

^Γ
^Δ Προστασια των Χριστιανων ακα
 ταισχυντε ^Δ μεσιτεια προς τον Ποιη
 την αμεταθετε ⁶ Μη παριιδης ^Γ αμαρτω
 λων δε η σεων φωνας ^Δ αλλα προφθασον
 ως αγαθη ^Δ εις την βοηθειαν ημων
 των πιστως κραυγαζοντων σοι ⁶ Ταχυνον
 εις πρεσβειαν ^Δ και σπυσον εις ικεσιαν
^Δ η προστατευουσα αι ^{Ζ'} Θεο
 τοκε των τιμων των σε ⁶

Καί εὐθύς τὸ προκείμενον

^Δ
⁶ ^λ Μνη σθη σομαι του ο νοματος σου εν
^B
 παση γενε α και γενε α ⁶ ^λ (δίζ)

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου. ⁶ ^λ

^Π
⁶ ^λ Του ο νοματος σου μνησθη σομαι ^Δ ^{ζ'} ^λ
 εν παση γε νε α και γε νε α α α ^Δ ^λ

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορὸς. Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῦμα).

Ὁ Ἱερεὺς: **Γ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορὸς. **Κ**αὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου

Εὐαγγελίου τό Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

Ἦ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦ Ἱερεὺς

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστάσα Μαριὰμ ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνὴ μεγάλη, καὶ εἶπεν. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοὶ τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριὰμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρι μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ

μοὶ μεγαλεία ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Δι'   Πατρι καὶ Υἱὼ καὶ
Αγίω Πνευματι Πατερ Λογεπνευ
ματρι ἁ ἐν μοναδι ἐξαλειψον τα
πληθ^ντων ἐμῶν ἐγκλημάτων

 Καὶ νυν καὶ ἁ εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
των αἰῶνων ἁ μην ταις τῆς Θεοτοκου
πρεσβείαις ἁ ἐλεημον ἐξαλειψον τα
πληθ^ντων ἐμῶν ἐγκλημάτων

Ἐλεησον με ο Θεος κατα
το μεγαλεος σου και κατα το
πληθος των οικτιρων σου ελαλειψον
το ανομημα μου

Μη καταπιστευσης με ανθρωπι
νηπροστασια Παναγια Δεσποινα
αλλα δεξαιδεησιν του ικετουςου
θλιψις γαρ εχει με φεερειν ου
δυναμαι των δαιμονων τα τοξευμα
τα σκεπην ου κεκτημαι ου δε που προ
σφυγω ο αθλιος παντοθεν πολεμου

με νος ^Δ και πα ρα μυ θι αν ουκ ε χω πλην
 σου ⁶ Δε σποι να του κο σμου ελ πις και προ
 στα σι α των πιστων ^Δ μη μου πα ρι δης την
 δε η σιν ^Δ το συμ φε ρον ποι η σοον ⁶

Ἄετρα Θεοτοκία

⁶ Ου δεις προ στρε χων
 ε πι σοι ^Δ κα τη σχυμ με νος α πο σου εκ
 πο ρευ ε ται α γνη Παρ θε νε Θε ε ο το κε ⁶
 αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα νει το δω
 ρη μα ^Δ προς το συμ φε ρον της αι τη σε
 ω ω ως ⁶

Με τα βολη των θλιβο με ε ε ε
νων α παλ λα γη των α σθενουν των υ υ
παρχου σα Θε ο το κε Παρ θε νε σω ζε
πο λιν και λα ον των πο λε μου με νων η η
ει ρη νη των χει μα ζο με νων η η γα λη νη
η μο νη προ στα σι α των πι στω ω
ων

Ὁ Ἱερεὺς: **Ἐ**ὠσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου,
καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς. **Ἐ**λέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Χορὸς: **Ἄ**μήν.

Ἄθελήτην του ελεους ἄον εγεννη
σας Μητέρα γνηδυσωπησον ἄρυσθη ναι των
πταισμάτων ἄψυχης τε μολυσμάτων ἄ
τους εν πιστει κραυγαζοντας ἄΟ των Πα
τερων ημων Θεος ευλογητος ει ἄ

ἄΔοξα Πατρικαι Υιω και αγιω
Πνευματι ἄ

ἄΘησαυρον σωτηριας ἄκαι πηγην α
φθαρσιας την σεκυησασαν ἄκαι πυργον α
σφαλειας ἄκαι θυραν μετανοιας τοις
κραυγαζουσιν εδειξας ἄΟ των Πατερων

η μων Θεος ευλογητος ει

και νυν και αι και εις τους αι

ωνας των αιωνων αμην

Εωμα α των μαλακιων και ψυχων

αρρωστων Θεογεννητρια των πο

θωπροσιοντων τησκεπη σου τηθει

αθειρα πειν αζιωσον ητον σωτη

ρα Χριστον ημιν αποτεκουσα

Ωδή η' Τον Βασιλέα

Υπεραγια Θεοτοκωσον

η μας

Ἄσας α σθε νει ας μου ἄτης ψυχης ι α
τρευ εις ^Δ και σαρκος τας ο δυ υνας Παρθε νε
ι να σε δο ζα ζω την κε χαριτω με
νην

και νυν και α ει και εις τους αι
ω νας των αι ω νων α μην

Ἄτων πει ρα σμων συ ἄτας προ σβο λας εκ
δι ω κεις ^Δ και παθων τας ε φο οδους Παρθε
νε ι να σε δο ζα ζω την κε χαριτω με
νην

Ὡδή θ'
Κυρίως Θεοτόκον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Ρο η ην μου των δα κρυ ων μη α πο

ποι η η σης η του παν τος εκ προ σω που

παν δα κρυ ον α φη ρη κο τα Παρ θε νε

Χριστον κυ η σα σα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Χα ρα ας μου την καρ δι αν πλη ρω σον

Παρ θε νε η της χα ρας δε ζα με νη το

πλη η ρω ω μα ρ της α μαρ τι ας την

λυ υ πην ε ζα φα νι σα σα ρ

ρ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας ρ

ρ Ηι μη ην και προ στα σι α ρ των σοι προ

σφευ γο ον των ρ γε νου Παρ θε νε και τει χος α

κρα α δα αν τον ρ κα τα φυ γη τε και σκε

πη και α γαλ λι α μα ρ

ρ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι ρ

ρ Φω το ος σου ταις α κτι σι ρ λαμ πρυ νον

Παρ θε ε νε το ζο φε ρον της α γνοι ας δι

ω ωκου ου σα τους ευ σε βως Θε ο το

κον σε καταγ γελλον τας

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

κα κω ω σε ως εν το πω τω της α

σθε νει ει ας τα πει νω θεν τα Παρ θε νε θε

ρα πευ στον εξ αρ ρω στιας εις ρω σιν με

τα σκευ α ζου σα

Μεγα λυ νάρια ἄ ζι ον ε στιν ως α λη

θως μα κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον την

α εἰ μα κα ριστον και πα να μωμη τον ^Δ9
και Μη τε ρα του Θε ου ημων ^Γ Την τι μι
ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^Δ και εν δο ζο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^Δ την α
δι α φθο ρως ^Δ9 Θε ον Λο γον τε κου σαν ^Δ
την ον τως Θε ο το κον σε μεγαλυ νο μεν ^Δ

Καὶ θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρὸντα Μεγαλυνάρια.

^Γ Την υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων ^Δ
και κα θα ρω τε ραν λα μπη δο νων η λι α
κων ^Δ την λυ τρω σα με νην η μας εκ της κα

τα ρας ἡ την Δε σποι ναν του κο ο σμου ἡ υ

μνοις τι μη σω μεν ἡ

ἡ Ἄ πο των πολλων μου αμαρτι ων ἡ α

σθε νει το σω μα α σθε νει μου και η ψυ χη

ἡ προς σε κα τα φευ γω την Κε χα ρι τω

με νην ἡ ελ πις α πη λ πι σμε ενων ἡ συ μοι

βο η θη σον ἡ

ἡ Δε σποι να και μη η τη ρ του Λυ τρω του

ἡ δε ζαι πα ρα κλη σεις α να ζι ων σων ι

κε των ἡ ι να με σι τευ σης προς τον εκ

σου τε χθεν τα ἡ Ω Δε σποι να του κο ο

σμου ^Δ9 γε νου με σι τρια ^Γα

^Γα ^ΔΨ αλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην ^Γα

νυν τη πα νυ μνη τω Θε ο το κω χαρ μο

νι κως ^Γα με τα του Προ δρο μου και παν των

των Α γι ων ^Χ ^Λδυ σω πει Θε ο το ο κε ^Δ9

του οικτειρη ησαιη μας ^Γα

^Γα ^Δα λα λα τα χει λη των α σε βων ^Γα

των μη προ σκυ νουν των την ει κο να σου

την σε πτην ^Γα την ι στο ρη θει σαν υ πο

του α πο στο λου ^Χ ^ΛΛου κα ι ε ρω τα α

του ^Δ9 την Οδη γη ητρι ι αν ^Γα

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ

Πασαι των Αγ γε ε λων αι στρατι
 αι Προ ο δρο με Κυ ρι ι ου Α πο στο
 ο λων η δω δε κας Οι Α γι οι παν τες
 με τα της Θε ο το κου ποι η σα τε πρε
 σβει ει αν εις το σω θη ναι η μα α ας

Πασαι των Αγ γε λων αι στρατι αι
 Προ δρο με Κυ ρι ου Α πο στο λων η δω
 δε κας οι Α γι οι Παν τες με τα της
 Θε ο το κου ποι η σα τε πρε σβει ει αν
 εις το σω θη ναι η μα α ας

Ὁ Ἀναγνώστης

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ')

Δόξα. **Κ**αὶ νῦν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα. **Κ**αὶ νῦν.

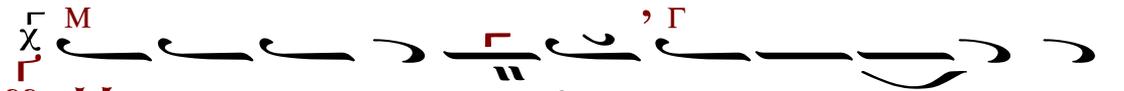
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

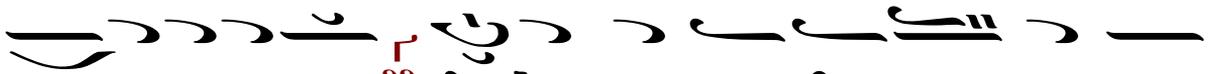
Ὁ Ἱερεὺς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

09-08-2016 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ᾠ ΜΙΚΡᾶ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Εἶτα ψάλλομεν τὸ Προβλεπόμενον ἀπὸ τοῦ Τυπικοῦ
Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος ἠ Γα^σ

^χ^Γ^Μ ^Γ^Γ^Γ
^ἠ **Μ**ε τε μορφω ω θης εν τω ο ρει Χρι

στε ε ο Θε ος ^Γ^ἠ δει ζας τοις Μα θη ταις σου την

^Π
δο ζαν σου κα θως η δυ ναν το ^Γ^π⁹ λαμ ψον και η

μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σου το α ι δι

^Δ
ον ^Γ^ἠ πρε σβει αις της Θε ο το κου ^Δ^Μ φω το δο

^Δ
τα ^Δ **δ**ο ζα σοι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ^Γ^ἠ

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατά τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων,

ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τὸν ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακουῆσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ Ἱερεύς· **Γ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. .

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεύς· Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· Δόξα... Καὶ νῦν... , Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων Χριστός ὁ

ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τὸν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

*Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταγούστου ψάλλονται,
τὰ ἐπόμενα*

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς...

Ἦχος ὑ̣ Γα̣^ϕ

Ἄ πο στο λοι εκ πε ρα α τω ω
 ω ω ν δ̣ συ να θροι σθεν τε ες εν θα α δε ἤ
 Γε θση μα νη τω χω ρι ι ω ω ω ω δ̣ κη δευ
 σα τε μου ου το σω ω μα ἤ και συ
 Υι υι ε ε και αι αι Θε ε ε ε ε ε μου ου
 πα ρα λα βε μου ου το πνε ε ευ μα ἤ
 Ὁ γλυ κα σμος των Αγ γε ε λω ω ω ω ν δ̣
 των θλι βο με νων η η χα ρα ἤ χρι στι
 α νων η προ στα α τι ι ι ις δ̣ Παρ θε νε
 Μη τη ηρ Κυ ρι ι ου ἤ αν τι λα α

βου ου μου ου ου και ρυ υ υ υ σαι αι των

αι ω νι ω ω ν βα σα α νων

Και σε με σι τρι αν ε ε χω ω ω ω

προς τον φι λαν θρωω πο ον Θε ον μη

μου ε λεγ ζη τας πρα α ζει ει ει εις ενω

πι ον των Αγ γε ε λων πα ρα

κα α λω ω σε ε ε Παρ θε ε ε ε ε νε ε

βο η θη σον μοι εν τα α α χει

Χρυ σο πλο κω τα τε πυ υρ γε ε ε ε

και δω δε κα τει ει χε πο ο λης η

λι ο στα λα κτε θρο ο νε ε ε ε κα θε

δρα του Βα α σι λε ε ως ᾠ α κα
τα α νο ο η η η τον θ α α α αυμα α
πως γα λου χεις το ον Δεσπο ο ο τη η
η η η η η η ᾠ

Ὁ Ἱερεύς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καί
σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.